

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 2.3.2006
KOM(2006) 85 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH
EUROPAPARLAMENTET**

Utvecklingsfinansiering och biståndseffektivitet –

Utmaningarna i fråga om att trappa upp EU:s bistånd 2006–2010

{SEC(2006) 294}

1. BAKGRUND

Inför FN-toppmötet i september 2005 om uppföljning av millenniedeklarationen gjorde EU nya historiska åtaganden om att påskynda arbetet med att uppnå millennieutvecklingsmålen¹ och utgick därvid från de tidigare Barcelonaåtaganden som gjordes före konferensen om utvecklingsfinansiering i Monterrey 2002. Dessa beslut var viktiga för att sporra andra parter att göra åtaganden och fick brett bifall från de utvecklingsländer som är partnerländer till oss, särskilt eftersom resultaten av själva toppmötet inte nådde upp till EU:s ambitioner, i synnerhet när det gäller utvecklingsfinansiering. Därefter fattade FN:s generalförsamling beslut om en uppföljningskonferens som skall äga rum under perioden 2008–2009 och som syftar till att se över framstegen i fråga om Monterreyöverenskommelsen.

De nya åtagandena stärker ytterligare EU:s position som världens största biståndsgivare och utgör hörnstenarna i det europeiska samförstånd om utvecklingspolitik² och den EU-strategi för Afrika³ som överenskoms senare 2005. Dessa åtaganden innefattar följande:

- **Nya mål för det offentliga utvecklingsbiståndet:** Genom gradvisa ökningar kommer EU:s sammantagna offentliga utvecklingsbistånd 2010 att uppgå till 0,56 % av unionens BNI, vilket utgör ett steg på vägen mot FN:s mål på 0,7 % 2015. Detta åtagande kombineras med löftet att **öka biståndet till Afrika med 50 %**.
- Ytterligare åtaganden beträffande **innovativa finansieringskällor** för utveckling, ytterligare **skuldlättnad** och **internationella gemensamma nyttigheter**.
- Ett mera samordnat och **effektivt bistånd** på EU-nivå och genomförande av Parisdeklarationen om biståndseffektivitet, inbegripet **mera förutsägbara biståndsmekanismer**, särskilt budgetstöd, **lindring av exogena chocker**, **avbindning av bistånd** och **reform av de internationella finansiella instituten**.
- **Handelsrelaterat bistånd**, om vilket rådet gjorde ytterligare åtaganden inför WTO-ministermötet i Hongkong⁴.

Rådet har uppmanat kommissionen att övervaka genomförandet av dessa åtaganden och att årligen rapportera om framstegen i fråga om biståndets finansiering och effektivitet, inbegripet i fråga om Afrika. Detta meddelande utgör den första bedömningen av genomförandet av EU:s utvidgade åtaganden och baseras på medlemsstaternas svar på den

¹ Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, maj 2005: ”*Millennieutvecklingsmålen: EU:s bidrag till översynen av millennieutvecklingsmålen vid FN:s högnivåmöte 2005*”.

² Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen: rådsdokument 14820/05.

³ Europeiska rådets möte 15–16 december 2005: ”*EU och Afrika: Mot ett strategiskt partnerskap*” (dokument 15961/05, 19.12.2005).

⁴ ”*Stöd till handeln*”, rådsdokument 15579/05 DEVGEN 250 RELEX 748, 9.12.2005.

årliga undersökning av genomförandet som gjordes i slutet av 2005. En detaljerad utvärdering av framstegen finns i det kompletterande arbetsdokumentet från kommissionen⁵.

2. ÅTAGANDE ATT ÖKA ANSLAGEN FÖR OFFENTLIGT UTVECKLINGSBISTÅND

Under 2005 höjde EU de ursprungliga mål för offentligt utvecklingsbistånd som satts för 2006 av de medlemsstater som deltog i "Barcelonaåtagandena" (EU-15: ett individuellt minimimål att det offentliga utvecklingsbiståndet skall uppnå 0,33 % av BNI så att EU sammantaget uppnår 0,39 %). För att uppnå FN-målet på 0,7 % 2015 ingick samtliga 25 medlemsstater, inklusive de länder som blev medlemsstater i EU 2004 (EU-10), **nya åtaganden**: EU-15 lovade att **2010** uppnå ett **individuellt mål om 0,51 %** – EU-10 lovade 0,17 %, vilket sammantaget innebär att EU:s offentliga utvecklingsbistånd skulle motsvara 0,56 % av BNI. De anslutande länderna **Bulgarien** och **Rumänien** instämde i dessa åtaganden.

2.1. Målet för offentligt utvecklingsbistånd 2006

EU är på god väg att uppnå det ursprungliga sammantagna målet för ett offentligt utvecklingsbistånd uppgående till 0,39 % 2006. Om prognoserna håller kan EU fortfarande uppnå ett approximativt genomsnitt på 0,42 %. **EU:s resultat 2004** är tillfredsställande eftersom ett genomsnitt på 0,34 % innebär att EU noterar avsevärt högre nivåer än de givarländer utanför EU som är medlemmar i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (med undantag av Norge och Schweiz) och ligger tydligt över genomsnittet på 0,26 % för de länder som är medlemmar i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd. Detta motsvarar ytterligare biståndsvolymer på 2,3 miljarder euro jämfört med 2003, men **innebär inte någon reell procentuell ökning jämfört med 2003**.

⁵ "The EU monitoring of Financing for Development and Aid Effectiveness: Starting to deliver on the new commitments", SEC(2006) 294.

Tabell 1: EU:s offentliga utvecklingsbistånd 2004 – 2005 – 2006

ODA Levels	2004		2005		2006	
	Mio. €	as % of GNI	Mio. €	as % of GNI	Mio. €	as % of GNI
Targets						0,33 / -
Austria	554	0,23	1072	0,45	1080	0,43
Belgium	1195	0,41	1358	0,45	1577	0,5
Cyprus	4	0,04	4	0,04	5	0,04
Czech Republik	88	0,11	102	0,11	110	0,11
Denmark	1664	0,85	1675	0,81	1715	0,80
Estonia	4	0,05	5	0,06	6	0,06
Finland	535	0,35	600	0,39	671	0,416
France	6921	0,41	8093	0,47	8213	0,47
Germany	6155	0,28	6204	0,28	7505	0,33
Greece	380	0,23	484	0,28	589	0,33
Hungary	45	0,06	68	0,085	89	0,1
Ireland	496	0,39	546	0,40	675	0,47
Italy	2011	0,15	3279	0,24	4577	0,33
Latvia	7	0,06	7	0,06	8	0,06
Lithuania	8	0,042	12	0,06	14	0,064
Luxembourg	192	0,83	204	0,85	216	0,86
Malta	8	0,18	7	0,18	9	0,2
The Netherlands	3434	0,73	4104	0,83	4221	0,82
Poland	96	0,05	200	0,09	250	0,1
Portugal	842	0,63	454	0,33	450	0,33
Slovak Republic	23	0,072	29	0,09	30	0,085
Slovenia	25	0,1	30	0,12	35	0,127
Spain	1991	0,24	2600	0,30	3234	0,35
Sweden	2224	0,78	2587	0,88	3070	1
UK	6439	0,36	7138	0,39	8061	0,42
EU 15	35033	0,35	40398	0,40	45854	0,44
EU 10	308	0,07	464	0,09	556	0,10
EU 25	35341	0,34	40862	0,38	46410	0,42

Källor: Årsrapport 2005 från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd och EU-medlemsstaternas svar på Monterreyundersökningen.

Utsikterna för perioden 2005–2006 är mera lovande. Om de nuvarande prognoserna slår in **kommer EU-15 sammantaget att ha överskridit målet på 0,39 % redan 2005**. Italien, som är det enda land som noterat en minskning av det offentliga utvecklingsbiståndet som andel av BNP mellan 2003 och 2004, verkar ha infört åtgärder för att rätta till detta (uppskattning 0,24 % i offentligt utvecklingsbistånd som andel av BNI), men har fortfarande gruppens lägsta nivå. **Det sammantagna resultatet för 2006 kommer att bero på de medlemsstater som ännu inte uppnår minimimålet på 0,33 %**. Dessa länder måste avsevärt höja sina biståndsvolymer för att uppnå sina individuella mål 2006 och undvika att äventyra EU:s totalt sett starka resultat. EU-10 skulle sammantaget kunna bidra med nästan 0,1 % av BNI under 2006. Ett sådant resultat skulle vara starkare än tidigare prognoser.

2.2 Effekterna av Europeiska rådets beslut att trappa upp gemenskapens bistånd

Beträffande budgetplanen 2007–2013 beslutade Europeiska rådet⁶ att EG:s budget för externa åtgärder skulle öka med 4,5 % per år, och anslog ytterligare 22,682 miljarder euro för samarbete med AVS-länderna under perioden 2008–2013 inom ramen för tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Dessa beslut får konsekvenser. Om de förverkligas skulle **EG:s bidrag** (från EG:s och EUF:s budget) **till EU:s sammantagna offentliga utvecklingsbistånd** reellt sett sjunka från dagens andel på 20 % till 15 % 2010 och till 13 % 2013. För att medlemsstaterna skall kunna hålla sina löften i fråga om offentligt utvecklingsbistånd måste de dessutom tillhandahålla bilateralt ca 90 % av det utökade EU-biståndet.

Mot denna bakgrund står EU inför en dubbel utmaning när det gäller att säkra dess trovärdighet som en viktig global givare, vilket även framgår av det europeiska samförståndet om utvecklingspolitik:

- I rådets slutsatser garanteras inte tillräckliga medel för att EG skall kunna motsvara de förväntningar från partnerländerna som följer av de ambitiösa associerings- eller partnerskapsavtal som EG eller EU ingått med många partnerländer över hela världen.

Om medlemsstaternas system för nationellt bistånd också fick svårigheter till följd av en upptrappning av biståndet, skulle det undergräva åtagandet att göra EU sammantaget till en starkare och mera effektiv biståndsgivare.

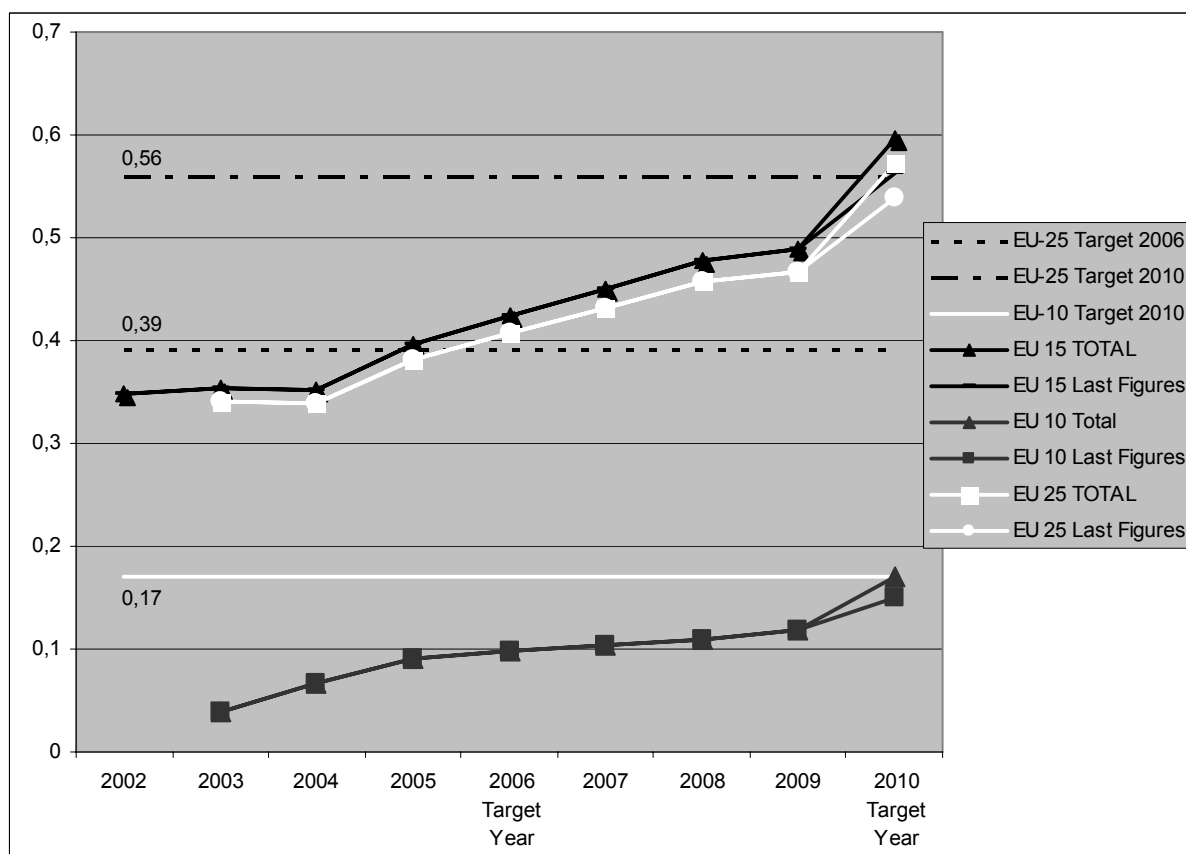
Följaktligen och i syfte att säkerställa att EU:s bistånd globalt är konsekvent och synligt är det av avgörande betydelse att även på EU-nivå införa lämpliga strukturer och metoder som innebär att medlemsstaternas bilaterala bistånd och EG:s bistånd samordnas och kompletterar varandra. Kommissionen kommer att bidra till detta genom att utveckla olika typer av värdstrukturer som är öppna för medlemsstaternas frivilliga bidrag, exempelvis europeiska fonden för infrastruktur i Afrika, förslagsinfordringar som de som används inom ramen för EU-mekanismerna för vatten- respektive energiinvesteringar i AVS-staterna eller undersökning av möjliga gemensamma instrument för att möta globala problem beträffande sjunkande råvarupriser och naturkatastrofer (t.ex. ett flex-instrument eller liknande).

2.3 Upptäckning av EU:s offentliga utvecklingsbistånd: de nya mellanliggande målen för 2010

Preliminära uppskattningar visar att majoriteten av medlemsstaterna har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att uppnå målen i fråga om offentligt utvecklingsbistånd 2010: sex medlemsstater kommer att ge minst 0,7 % av BNI i offentligt utvecklingsbistånd. Sverige behåller sitt offentliga utvecklingsbistånd på nivån 1 % av BNI och Luxemburg strävar efter att uppnå den nivån. Ytterligare fyra medlemsstater kommer att ge ca 0,6 % av BNI i utvecklingsbistånd och andra medlemsstater planerar gradvisa årliga ökningar så att de når 0,51 % av BNI i offentligt utvecklingsbistånd.

⁶ ”Budgetplan 2007–2013” – rådsdokument 15915/05 CADREFIN 268, 19.12.2005.

Diagram 1: Prognostiserat offentligt utvecklingsbistånd från EU jämfört med de gemensamma målen 2006–2010

Källa: EU-medlemsstaternas svar på Monterreyundersökningen.

Tabell 2: Möjligheterna att nå de mellanliggande EU-målen 2006–2010

ODA Levels	2006		2010 (latest figures)		2010 (commitments)	
	Mio. €	%GNI	Mio €	%GNI	Mio. €	%GNI
Targets		0,33 / -		0,51 / 0,17		0,51 / 0,17
Austria	1080	0,43	1397	0,51	1397	0,51
Belgium	1577	0,5	2561	0,70	2561	0,7
Cyprus	5	0,04	10	0,06	28	0,17
Czech Republik	110	0,11	137	0,11	212	0,17
Denmark	1715	0,80	1997	0,80	1997	0,80
Estonia	6	0,06	8	0,06	21	0,17
Finland	671	0,416	1287	0,7	1287	0,7
France	8213	0,47	11483	0,6	11483	0,6
Germany	7505	0,33	12359	0,51	12359	0,51
Greece	589	0,33	1041	0,51	1041	0,51
Hungary	89	0,1	176	0,17	176	0,17
Ireland	675	0,47	1227	0,62	1227	0,62
Italy	4577	0,33	3519	0,24	7478	0,51
Latvia	8	0,06	13	0,07	31	0,17
Lithuania	14	0,064	20	0,07	48	0,17
Luxembourg	216	0,86	250	0,83	258	0,86
Malta	9	0,2	7	0,17	7	0,17
The Netherlands	4221	0,82	4848	0,8	4848	0,8
Poland	250	0,1	570	0,17	570	0,17
Portugal	450	0,33	768	0,51	768	0,51
Slovak Republic	30	0,085	77	0,17	77	0,17
Slovenia	35	0,127	58	0,18	58	0,18
Spain	3234	0,35	7136	0,60	7136	0,6
Sweden	3070	1	3783	1,00	3783	1
UK	8061	0,42	12863	0,59	12863	0,59
EU 15	45854	0,44	66519	0,56	70486	0,60
EU 10	556	0,10	1076	0,15	1228	0,17
EU 25	46410	0,42	67595	0,54	71714	0,57

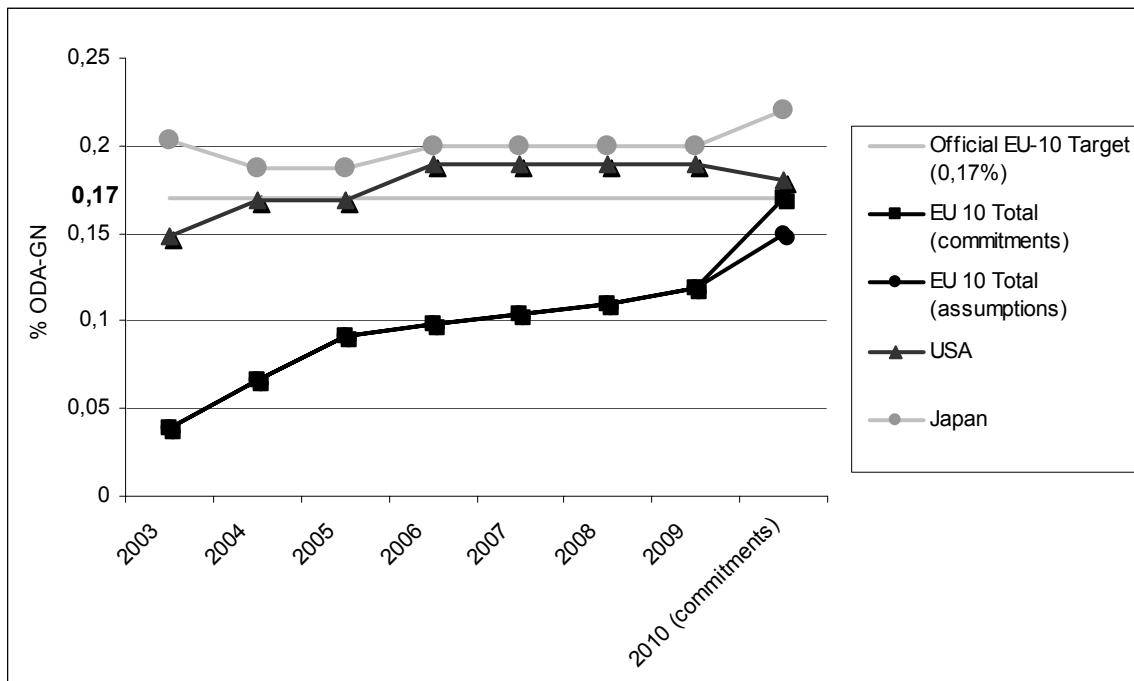
Källa: EU-medlemsstaternas svar på Monterreyundersökningen.

Även om det offentliga utvecklingsbiståndet väntas öka kontinuerligt verkar en betydande del av ökningen hänga samman med skuldlättnadsinsatser (särskilt Irak samt Nigeria under 2005–2007). Kommissionen skulle vilja erinra om Monterreyöverenskommelsen och understryka behovet av att de medel som tillhandahålls för skuldlättnad inte tas från det offentliga utvecklingsbistånd som är avsett för utvecklingsländer. Utmaningen i framtiden består i att införa den nödvändiga dynamiken i medlemsstaternas budgetplanering så att konstant högre nivåer på det offentliga utvecklingsbiståndet nås med sikte på målen 2010, särskilt i de länder som alltjämt ligger långt från att uppnå minimimålet för 2006. Det finns en synlig trend bland medlemsstaterna att skjuta upp den nödvändiga ökningen av biståndsanslagen.

2.4 De nya medlemsstaternas bidrag

De tio länder som blev medlemmar i EU 2004 (EU-10) har gått med på individuella minimimål som är anpassade till deras specifika situation. De har förbundit sig att sträva mot att 2015 uppnå det resultat som EU nådde 2002 (0,33 % av BNI i offentligt utvecklingsbistånd) genom gradvisa ökningarna av biståndet och ett mellanliggande mål på 0,17 % av BNI 2010.

Diagram 2: Prognostiserad ökning av EU-10:s offentliga utvecklingsbistånd 2003–2010 jämfört med USA och Japan

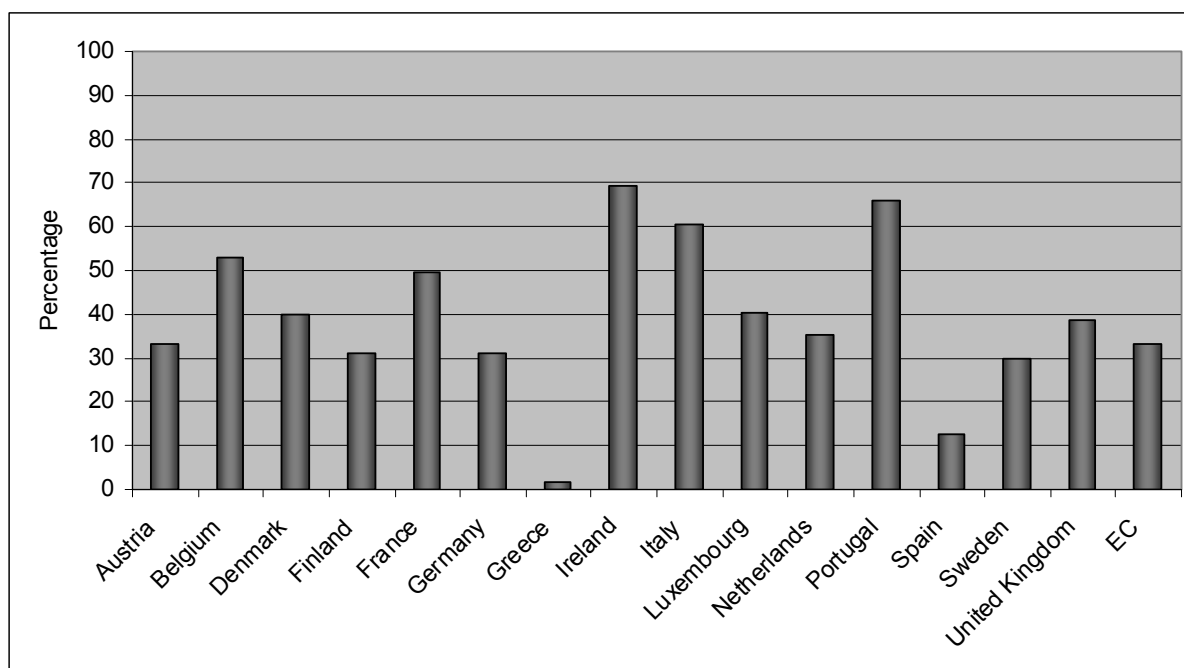
Källor: Årsrapport 2005 från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd och EU-medlemsstaternas svar på Monterreyundersökningen.

De tio nya medlemsstaternas samlade resultat är imponerande, särskilt när man jämför med andra stora givarländer som är medlemmar i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd. Om den nuvarande trenden bibehålls kommer EU-10:s samlade volym av offentligt utvecklingsbistånd att öka mer än sexfaldigt mellan 2003, året före anslutningen till EU, och 2010, och deras bistånd skulle uppnå minimimålet på 0,17 %. Vissa länder har planerat gradvisa ökningarna av biståndet men andra länder måste påskynda sina insatser och ändra sina budgetar för offentligt utvecklingsbistånd, i synnerhet genom att föra upp andra anslag än sådana som avser bidrag till EG:s budget och tionde Europeiska utvecklingsfonden. EU-10:s samlade biståndsvolym skulle 2010 nå samma nivå som USA:s prognostiserade offentliga utvecklingsbistånd som andel av BNI.

2.5 Det särskilda åtagandet för Afrika

EU har lovat att utöka biståndet till Afrika söder om Sahara och garantera att hälften av den planerade ökningen av det samlade biståndet från och med 2006 kommer att gå till Afrika. Medan G8 – som till stor del förlitar sig på EU:s ekonomiska insatser – också lovat att öka biståndet till Afrika fram till 2010, har EU:s löfte ännu inte åtföljts av åtaganden från andra aktörer, varken sett till omfattningen eller till kontrollerbara indikatorer. Löftet till Afrika avser EU:s samlade insatser och skall inte sammanblandas med enskilda medlemsstaters nationella biståndsprioriteringar. Ytterligare åtgärder i fråga om arbetsfördelning krävs så att bördan fördelas rättvist bland EU-aktörerna och med internationella partner.

Diagram 3: Andel av EU:s offentliga utvecklingsbistånd som går till Afrika – genomsnitt 2000–2004

Källa: Årsrapport 2005 från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd.

Kommissionen uppmanar rådet att

- uppmana andra givare till större åtaganden för adekvat finansiering för att uppnå millennieutvecklingsmålen, särskilt i Afrika, på medellång och lång sikt,
- med hänsyn till den negativa inverkan på EG:s bistånd av Europeiska rådets slutsatser beträffande budgetplanen, uppmana medlemsstaterna att bidra till gemensamma EU-instrument och andra stödinstrument, särskilt för Afrika, så att kommande biståndsökningar kan genomföras effektivt,
- uppmana de medlemsstater som ännu inte uppnår minimimålet beträffande offentligt utvecklingsbistånd att göra sitt yttersta för att uppnå målen 2006 respektive 2010,
- se till att ytterligare åtgärder beträffande skuldlättnad respekterar andan i Monterreyöverenskommelsen och EU:s åtaganden,
- uppmuntra de medlemsstater som blev medlemmar i EU efter 2002 att bibehålla och påskynda sina insatser för att enskilt uppnå ett offentligt utvecklingsbistånd på 0,17 % av BNI 2010.

3. ÅTAGANDE AVSEENDE INNOVATIVA FINANSIERINGSKÄLLOR

Under 2005 granskade rådet de mest lovande förslagen till innovativa källor för finansiering av utveckling med utgångspunkt i kommissionens tekniska analyser.⁷ Två förslag fick stöd av vissa medlemsstater:

- Det **internationella finansieringsinstrumentet för vaccinering**, omfattande 3,3 miljarder euro över tio år, lanserades i september 2005 av Frankrike, Italien, Spanien, Sverige och Storbritannien som en mekanism för att tidigarelägga anslag för vaccineringsprogram som redan utlovats till partnerländer. De första utbetalningarna förväntas ske under 2006.
- En **solidaritetsavgift på flygbiljetter** för att underlätta finansiering av befintliga åtaganden beträffande offentligt utvecklingsbistånd, i synnerhet projekt inom hälso- och sjukvård. Storbritannien tillkännagav att en del av den befintliga passagerarskatten borde anslås till utvecklingsfinansiering. Frankrike beslutade att införa en skatt på flygbiljetter i juli 2006, som uppskattas inbringa ungefär 210 miljoner euro per år.

Ett fackseminarium om innovativ finansiering arrangerat av kommissionens avdelningar och medlemsstaterna i februari 2006 visade att ett genomförande av de initiativ som är under utarbetande kan ha en positiv inverkan på medlemsstaternas vilja att ansluta sig till eller fortsätta med förslag till innovativ finansiering för utveckling.

En koppling mellan nya finansieringskällor och specifika frågor och mål kan leda till ytterligare övergripande och tematiska fonder och program, för vilka länderna också måste känna att de har egenansvar.

Målet att mobilisera ytterligare och mera stabila finansieringskällor måste styra de övergripande diskussionerna om innovativ finansiering och innovativa stödformer, och borde på medellång sikt leda till en mera förutsägbar finansiering.

Mot denna bakgrund **föreslår kommissionen att rådet** fortsätter att granska innovativa finansieringskällor, inbegripet övervakning av hur de befintliga initiativen genomförs.

4. ÅTAGANDE AVSEENDE SKULDLÄTTNAD

Den viktigaste händelsen beträffande skulder under 2005 var förslaget från G8 om att Internationella valutafonden, Världsbanken och Afrikanska utvecklingsbanken skulle avskriva de återstående skulderna för de länder som har nått slutförändepunkten enligt initiativet för skuldlättnad för kraftigt skuldtyngda fattiga länder. Detta multilaterala initiativ för skuldlättnad fick stöd på de internationella finansiella institutens årsmöten i september 2005 och de tre berörda institutionerna studerar nu det praktiska genomförandet. De länder som

⁷ "New Sources of Financing for Development: A Review of Options", SEC(2005) 467, 5.4.2005; "An analysis of a possible contribution based on airline tickets as a new source of financing development", SEC(2005) 733, 15.6.2005; "A possible contribution based on airline tickets as a new source of financing development: technical reflections in the run up to the UN High Level Event", SEC(2005) 1067, 1.9.2005.

omfattas av denna ytterligare skuldminskning kommer således troligen att uppnå en långfristigt hållbar skuldsituation.

5. ÅTAGANDE AVSEENDE BISTÅNDEEFFEKTIVITET

Sedan 2004 har både EU och givarsamfundet som helhet – tillsammans med biståndsmottagande länder – överenskommit konkreta målsättningar för att höja effektiviteten i biståndet. Hur framgångsrika vi har varit med att fullgöra dessa åtaganden kommer detta år att bedömas efter graden av genuint genomförande.

Kommissionen spelar en aktiv roll i utvecklingen av en stark mekanism för att övervaka de mål och indikatorer som avses i Parisdeklarationen. Med hänsyn till dröjsmålen i fråga om att fullborda denna övervakningsmekanism är det av avgörande betydelse att denna process får upp farten 2006, utan att åtagandena urvattnas, för att de nödvändiga reformerna skall äga rum i oförminskad takt.

Denna lägesrapport kommer i framtiden att bedöma situationen när det gäller EU:s egna åtaganden, som fastlades vid högnivåforumet i Paris. En heltäckande **handlingsplan för EU-biståndets effektivitet** sammanför nio målsättningar som EU måste utveckla ytterligare 2006 och genomföra på fältet fram till 2010.⁸

Rådet har vid upprepade tillfällen framhållit behovet av att förstärka våra insatsers komplementaritet genom att förbättra vår arbetsfördelning och att detta utgör en nyckelfaktor för att förbättra EU-biståndets effektivitet. Även om det är svårt att omorganisera pågående verksamheter är det nödvändigt med tanke på den prognostiserade upptrappningen av biståndet och förutsätter en samordnad insats. EU:s handlingsplan är ett svar på dessa problem.

Ett effektivare bistånd kräver ansträngningar från både partnerländerna och givarna. Partnerländerna måste införa system för offentlig upphandling och för förvaltning av offentliga finanser som motsvarar internationella normer. Givarna måste undersöka möjligheterna att i avsaknad av harmoniserade system minska transaktionskostnaderna. Genom en ökad användning av budgetstöd och sektorsspecifikt stöd, förenklade kontraktsvillkor för internationella organisationer och förslag för att förenkla den rättsliga ramen gör kommissionen framsteg i enlighet med åtagandena i Parisdeklarationen. De nuvarande förfaranderelaterade och rättsliga inskränkningarna för EG-biståndet i fråga om gemensamma anslag och samfinansiering borde vidare vara avskaffade efter 2006 när det gäller de nya instrument som omfattas av budgetplanen 2007–2013 och efter 2007 när det gäller Europeiska utvecklingsfonden.

Kommissionen uppmanar rådet att

- stödja upprättandet av starka övervakningsprocesser fram till utgången av 2006, både inom ramen för OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd och på EU-nivå,
- stödja införandet av regler för EG-bistånd som främjar samfinansiering med medlemsstaterna och andra givare inom ramen för de nya instrumenten för

⁸ Meddelande från kommissionen: ”EU:s bistånd: Mer, bättre och snabbare”, KOM(2006) 87.

utvecklingssamarbete i EG:s budget för perioden 2007–2013 och inom ramen för tionde Europeiska utvecklingsfonden,

- gå med på ytterligare fördjupning av dess strategi för komplementaritet i verksamheten, genom fastställande av principer för en förbättrad arbetsfördelning,
- överenskomma en samordnad EU-strategi som i ett bredare perspektiv syftar till en upptrappning av EU:s bistånd med hänsyn till kraven på biståndseffektivitet och arbetsfördelning,
- under 2006 godkänna de målsättningar som anges i handlingsplanen för EU-biståndets effektivitet och det gradvisa genomförandet av dessa målsättningar på fältet fram till 2010.

6. ÅTAGANDE ATT INRÄTTA MERA FÖRUTSÄGBARA OCH STABILA BISTÅNDSMEKANISMER

För de utvecklingsländer som visar det bästa resultatet är en rullande flerårig ram och mindre frekvent kontroll av villkorens uppfyllande nyckelaspekter för att få mera förutsägbara utbetalningar av budgetstöd. Samtidigt som ett antal medlemsstater nämnde budgetstöd som det bästa stödinstrumentet verkar emellertid bara Portugal och Storbritannien vara villiga att gå över till ett **flerårigt budgetstöd där villkorens uppfyllande inte kontrolleras varje år**, i den mening som avses i rådets slutsatser av den 24 maj 2005. Ett fackseminarium organiserat av kommissionen i februari 2006 som ett svar på rådets uppmaning att lägga fram förslag till en ny långsiktig mekanism för budgetstöd som skall riktas till de länder som uppvisar bäst resultat⁹ visade också att medlemsstaterna har olika uppfattningar. Medlemsstaterna var inte desto mindre överens om betydelsen av ett mera förutsägbart bistånd och uttryckte intresse för kommissionens tankar på ett flerårigt **”millenniemålskontrakt”** som inriktas på länder med bra resultat och ger större garantier för förutsägbar finansiering i utbyte mot att biståndsmottagande länder förbättrar sin planering och övervakning och sina resultat i fråga om millennieutvecklingsmålen. Kommissionen kommer att studera denna fråga ytterligare, bl.a. i informella arbetsgrupper med deltagande av experter från intresserade medlemsstater, likasinnade givare och relevanta internationella organisationer.

7. LINDRING AV EFFEKTERNA AV EXOGENA CHOCKER

EU är på god väg att fullgöra åtagandet att stödja förverkligandet av marknadsbaserade försäkringssystem för att lindra de negativa effekterna av exogena chocker på utvecklingsländers ekonomier. Genom Europeiska utvecklingsfonden har kommissionen anslagit 25 miljoner euro till en **global indexförsäkringsfacilitet** (*Global Index Insurance Facility* (GIIF)), som Världsbanken hållit på att utforma under 2005. Denna kommer att innebära en återförsäkringsfacilitet som möjliggör försäkring för indexerbara prisrisker knutna till väder, katastrofer och råvaror i utvecklingsländer och förväntas kunna tas i anspråk vid mitten av 2006. Utöver rent affärsmässiga intressen kommer högst sannolikt även utvecklingsbanker, som Europeiska investeringsbanken och *Deutsche Investitions- und*

⁹ Rådets slutsatser av den 22 november 2005: *”Riktlinjedebatt om effektiviteten i EU:s yttre åtgärder”* (dok. 14821/05 DEVGEN230 RELEX 679).

Entwicklungsgesellschaft mbH (DEG), att delta i denna facilitet. Ett aktivt deltagande av medlemsstaterna i den **internationella arbetsgruppen för hantering av råvarurisker** är nödvändigt för att förbättra informationsutbytet om olika riskhanteringsmetoder.

Efter diskussioner med AVS-gruppen om **ett EG-AVS-instrument för naturkatastrofer** behandlar kommissionen nu även ett förslag till finansiering av kapacitetsuppbyggnad i fråga om katastrofförebyggande och katastrofberedskap i AVS-länderna, med ett budgetanslag på 12 miljoner euro från nionde Europeiska utvecklingsfonden. En andra fas kommer att diskuteras med nationella och regionala myndigheter i samband med utarbetandet av tionde Europeiska utvecklingsfonden, med målet att denna fråga tas med i landstrategidokument och regionala strategidokument och särskilt för katastrofutsatta länder och regioner.

Mot bakgrund av de andra initiativ som har tagits 2005 för att ta itu med de negativa effekterna av exogena chocker (bl.a. **Parisklubbens skuldomläggning efter tsunamikatastrofen** och **Internationella valutafondens facilitet för exogena chocker** (*Exogenous Shocks Facility*)) och bibehållandet av befintliga mekanismer (**Flex-instrumentet** för AVS-länder) blir det allt viktigare att de olika instrumenten samordnas väl och kompletterar varandra i samband med chocker. Världssamfundet bör vidare se till att reaktionerna är snabba, pålitliga och förankrade i en strategi som tillräckligt uppmärksammar riskförebyggande och planering för att lindra risker. Sårbarhet för externa chocker kan inbegripas som ett kriterium för tilldelning av utvecklingsbistånd från EG och medlemsstaterna, samtidigt som man vid hanteringen av chocker bör se till att ytterligare bistånd är kontracykliskt.

Kommissionen uppmanar rådet att stödja den globala indexförsäkringsfaciliteten, så att utvecklingsländerna får lättare tillgång till marknadsbaserade försäkringsinstrument.

8. ÅTAGANDE ATT AVBINDA BISTÅNDET

Flertalet av de medlemsstater som är medlemmar i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd har till fullo avbundit sitt bilaterala bistånd och 40 % av de övriga överväger att ytterligare öppna tillträdet till sitt utvecklingsbistånd utöver den omfattning av obundet bistånd som för närvarande gäller.

Dessutom har mer än hälften av medlemsstaterna avskaffat samtliga villkor för kanalisering av anslag via FN-organ eller icke-statliga organisationer, däribland flera nya medlemsstater. En tredjedel av medlemsstaterna har också infört system med lokala förmåner syftande till att skapa lokal kapacitet och stärka lokala marknader.

I december 2005 **antog EG två förordningar som öppnar tillträdet till allt externt bistånd som ges av EG**. Mer än två tredjedelar av det EG-bistånd som ges via geografiska eller tematiska instrument är nu till stor del obundet. Den återstående delen av biståndet kommer att avbindas för utvecklingsländer och för samtliga givare om och när de har avbundit sitt eget bistånd.

Samtliga EU-medlemsstater är överens om att ytterligare **utvidga omfattningen** av rekommendationen från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd om **avbindning av bistånd till de minst utvecklade länderna**. De har också uppmanat till en fullständig avbindning av livsmedelsbistånd och transport av livsmedelsbistånd. I detta avseende beklagar

kommissionen att framsteg alltså hindras av de negativa kommersiella tillvägagångssätt som stöds av andra givare.

Kommissionen vill återigen framhålla sin plikt att se till att den inre marknaden är enhetlig och sin vilja att i enlighet med fördraget övervaka att samtliga medlemsstater har tillträde till offentlig upphandling i andra medlemsstater, inbegripet när det gäller utvecklingsbistånd.

Kommissionen rekommenderar att rådet fortsätter sina ansträngningar för att **främja ytterligare avbindning av livsmedelsbistånd och transport av livsmedelsbistånd**, i enlighet med det förhandlingsmandat som antagits inför ändringen av Londonkonventionen.

9. INTERNATIONELLA GEMENSAMMA NYTTIGHETER

Åtagandet avseende internationella gemensamma nyttigheter är knutet till huruvida slutrapporten från arbetsgruppen för globala gemensamma nyttigheter är tillgänglig och dess innehåll. Många medlemsstater och kommissionen anser att arbetsgruppen har givit ett värdefullt bidrag till att stimulera debatten och höja medvetandet om internationella gemensamma nyttigheter, beklagar dröjsmålet med att publicera slutrapporten och ser fram mot att den slutligen blir tillgänglig. Kommissionen noterar även att de nya ambitiösa åtagandena avseende utvecklingsbistånd, särskilt EU:s åtaganden (i synnerhet ökande volymer av offentligt utvecklingsbistånd och det europeiska samförståndet om utvecklingspolitik) har åtföljts av ett minskande intresse för internationella gemensamma nyttigheter, särskilt finansieringsaspekterna. Mot denna bakgrund **inbjuder kommissionen rådet** att uppmana den **internationella arbetsgruppen för globala gemensamma nyttigheter att snarast publicera sin slutrapport**.

10. REFORM AV DE INTERNATIONELLA FINANSIELLA INSTITUTEN

En stor majoritet av medlemsstaterna stöder tanken att **EU-medlemsstaternas företrädare** i de internationella finansiella institutens styrelser **mera systematiskt fastlägger gemensamma uttalanden** och att det införs en mera formell **mekanism för att samordna EU-medlemsstaternas ståndpunkter** i frågor rörande Världsbanken som är av strategisk betydelse för EU.

Genom att så ofta som möjligt lägga fram **gemensamma uttalanden** skulle EU bli mera synligt och öka sitt inflytande i de internationella finansiella instituten, i enlighet med det europeiska samförståndet om utvecklingspolitik och EU-strategin för Afrika. Kommissionen har inrättat ett avdelningsövergripande nätverk för att stödja denna process.

Medlemsstaterna har även uttryckt allmän tillfredsställelse över den förbättrade informella **EU-samordningen** i Washington mellan de **handläggare** i Internationella valutafonden och Världsbanken **som företräder EU-medlemsstaterna**. Den har skett i form av **regelbundna samordningsmöten** där företrädare för kommissionen deltagit aktivt. Medan Ekonomiska och finansiella kommittén har inrättat en särskild underkommitté med uppgift att samordna EU:s ståndpunkt när det gäller frågor rörande Internationella valutafonden och närliggande frågor, finns det ingen sådan formell samordningsmekanism för frågor som rör Världsbanken. De årliga besöken från de handläggare i Världsbanken som företräder EU-medlemsstaterna hos EU:s institutioner har en katalysatoreffekt på samarbetet. Liknande mekanismer borde utformas för att förbättra EU-samordningen hos **handläggarna** från EU-medlemsstaterna i

sådana **regionala utvecklingsbanker** där EU:s sammantagna ägarandel är betydande, såsom Afrikanska utvecklingsbanken, Asiatiska utvecklingsbanken och Interamerikanska utvecklingsbanken. Kommissionen kommer snart att organisera ett **besök från EU-handläggare i regionala utvecklingsbanker** hos europeiska institutioner.

Kommissionen uppmanar rådet att

- stödja inrättandet av en **informell mekanism för samordning**, i samarbete med kommissionen, av **ståndpunkter hos företrädare från EU-medlemsstaterna i sådana regionala utvecklingsbanker** där EU:s sammantagna ägarandel är betydande, i likhet med rådande praxis i Världsbanken,
- se till att möten för att samordna EU:s ståndpunkt, med deltagande av företrädare från kommissionen, genomförs systematiskt innan viktiga beslut skall fattas av styrelserna i sådana internationella finansiella institut där EU:s ägarandel är betydande,
- främja en **ökad öppenhet** mellan handläggare från EU i internationella finansiella institut och kommissionen, genom att handläggarna som ett första steg, regelbundet och i god tid, översänder styrelsedokument från Internationella valutafonden, Världsbanken och regionala utvecklingsbanker till kommissionen.

11. HANDEL OCH UTVECKLING

Efter rådets möte i maj 2005 fördjupade EU ytterligare sina åtaganden avseende handelsrelaterat bistånd. Vid G8-toppmötet lovade kommissionens ordförande José Manuel Barroso att öka EG:s stöd till handeln till 1 miljard euro per år. I december 2005 fastlade rådet¹⁰ att medlemsstaterna skulle sträva efter att sammantaget höja sitt handelsrelaterade bistånd så att det 2010 uppgår till 1 miljard euro per år. Det samlade bidraget från EU skulle således bli 2 miljarder euro. Medlemsstaterna och EG utfäste också en adekvat och förutsägbar finansiering av en förbättrad och förstärkt **integrerad ram**, och EG har anslagit 10 miljoner euro till en förbättrad integrerad ram. Kommissionen är redo att undersöka möjligheterna att slå samman medlemsstaternas och EG:s anslag i syfte att effektivisera det handelsrelaterade biståndet, och kommer i framtida utgåvor av denna rapport att följa upp hur kommissionen och medlemsstaterna fullgjort dessa åtaganden.

Efter WTO:s ministerdeklaration i Hongkong kommer en arbetsgrupp för stöd till handeln att inrättas och i denna avser kommissionen att arbeta hårt för att stöd till handeln skall fortsätta att vara en viktig fråga, vilket kommer att ske i samarbete med medlemsstaterna och med hjälp av etablerade kanaler.

I utvärderingen av EU:s samordning av det handelsrelaterade biståndet 2005–2006 dras slutsatsen att EU:s informella expertgrupp för handel och utveckling förblir det viktigaste verktyget i högkvarteret för samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna. I utvärderingen sägs också att informationsutbytet i högkvarteret mestadels sker från kommissionen till medlemsstaterna och inte åt andra hållet, att samordningen inom länderna, som inte sker systematiskt, ändå har fått till resultat att dubbelarbete kunnat undvikas men

¹⁰ ”Stöd till handeln”, rådsdokument 15579/05 DEVGEN 250 RELEX 748, 9.12.2005.

ännu inte mognat till ett gemensamt strategiskt svar på behoven i fråga om handelsrelaterat bistånd och att vissa medlemsstater bidrar till utformningen av multilaterala initiativ, men att det inte finns någon gemensam EU-strategi för sådana initiativ.

Mot denna bakgrund **uppmantar kommissionen rådet att**

- **genomföra slutsatserna avseende ”stöd till handeln”**, i synnerhet genom att medlemsstaterna i tid och på ett effektivt sätt tillhandahåller de utlovade volymerna av handelsrelaterat bistånd fram till 2010; att arbeta för mera effektiva och utökade insatser i fråga om handelsrelaterad infrastruktur; att stödja en förbättrad integrerad ram och att ge ett trovärdigt stöd för att underlätta anpassning på handelsområdet,
- bidra till ett **förbättrat införlivande av handelsaspekter i strategier för fattigdomsminskning och i strategier för utveckling** och att systematiskt och, i största möjliga utsträckning, gemensamt använda bedömningar av handelsbehov i samband med programplanering av det handelsrelaterade biståndet,
- **ytterligare förbättra EU-samordningen i högkvarteret och på fältet**; att i högkvarteret mera systematiskt använda den informella expertgruppen för handel och utveckling för utbyte av information och bästa praxis; att på fältet inbegripa en stark samordningsmekanism i den förbättrade integrerade ramen eller, i tillämpliga fall, i bedömningarna av handelsbehov och att i god tid ge fullständig information om åtagandena avseende handelsrelaterat bistånd till Doha-databasen.

12. SLUTSATSER

De särskilda ansträngningarna från EU:s sida under 2005 för att bidra till ett positivt resultat av FN-toppmötet, genom att lägga fast nya, ambitiösa åtaganden och stärka EU-strukturen med hjälp av det europeiska samförståndet om utvecklingspolitik och EU-strategin för Afrika, börjar nu ge resultat. EU visar, låt vara med vissa svårigheter, tecken på att vara berett att 2006 uppfylla sina mellanliggande mål i fråga om offentligt utvecklingsbistånd. Arbetet för att uppnå målen 2010 kräver ytterligare ansträngningar och trovärdiga insatser som har stöd i den allmänna opinionen. Informationen om EU:s utvecklingsbistånd bör förbättras. Några medlemsstater är i färd med att införa innovativa finansieringskällor, medan det multilaterala skuldlettandsinitiativet utgör ett svar på EU:s oro när det gäller fattiga länders förmåga att klara av sina skuldbördor. Konkreta målsättningar i fråga om biståndseffektivitet måste nu överenskommas, t.ex. genom en gemensam EU-ram för landstrategier¹¹ och handlingsplanen för EU-biståndets effektivitet.

¹¹ ”Ett effektivare utvecklingsbistånd från EU: En gemensam ram för utarbetandet av landstrategidokument och en gemensam flerårig programplanering”, KOM(2006) 88. ”EU:s bistånd: Mer, bättre och snabbare”, KOM(2006) 87.

BILAGA

SAMMANFATTNING AV EU:S REVIDERADE ÅTAGANDEN

AVSEENDE UTVECKLINGSFINANSIERING OCH BISTÅNDEEFFEKTIVITET 2005

Utdrag ur rådets slutsatser av den 24 maj 2005 om millennieutvecklingsmålen, inklusive hänvisningar till rådets slutsatser av den 14 mars 2002 om den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering, kompletterade av rådets slutsatser av den 9 december 2005 om stöd till handeln

1. OFFENTLIGT UTVECKLINGSBISTÅND

1.1 Ökande volymer av offentligt utvecklingsbistånd efter 2006: ”Det behövs en omedelbar ökning av ODA:s volym för att nå millennieutvecklingsmålen. När det gäller det befintliga åtagandet att nå det internationellt överenskomna ODA-målet på 0,7 % ODA/BNI, noterar EU med tillfredsställelse att unionens medlemsstater är på väg att nå målet 0,39 % 2006 för de ODA-volymer som ingår i åtagandena från Barcelona. För närvarande är fyra av de fem länder som överträffar FN:s ODA-mål på 0,7 % av BNI medlemsstater i Europeiska unionen. Fem andra länder har gjort ett åtagande om att nå detta mål enligt en fastställd tidsplan. EU bekräftar sin avsikt att nå dessa mål, men godkänner också ett nytt kollektivt EU-mål på 0,56 % ODA/BNI senast 2010, vilket skulle leda till en årlig ökning av ODA med 20 miljarder EUR från och med detta år.

- i. De medlemsstater som ännu inte har nått en nivå på 0,51 % ODA/BNI åtar sig att nå denna nivå senast 2010 inom ramen för sina respektive budgetfördelningsprocesser, medan de länder som redan ligger över denna nivå åtar sig att fortsätta sina ansträngningar.
- ii. De medlemsstater som har anslutit sig till EU efter 2002 och som ännu inte har nått en nivå på 0,17 % ODA/BNI kommer att sträva efter att öka sitt ODA för att nå denna nivå senast 2010 inom ramen för sina respektive budgetfördelningsprocesser, medan de länder som redan ligger över denna nivå åtar sig att fortsätta sina ansträngningar.
- iii. Medlemsstaterna åtar sig att nå målet 0,7 % ODA/BNI senast 2015, medan de som har nått detta mål åtar sig att ligga kvar över detta mål. De medlemsstater som har anslutit sig till EU efter 2002 kommer att sträva efter att senast 2015 öka sitt ODA/BNI till 0,33 %.”

1.2 Inriktning på Afrika: ”EU kommer att öka sitt finansiella bistånd till de afrikanska länderna söder om Sahara och kollektivt tillhandahålla minst 50 % av den överenskomna ökningen av ODA-medel för kontinenten, med full respekt för enskilda medlemsstaters prioriteringar för utvecklingsbistånd.”

1.3 Målet för offentligt utvecklingsbistånd 2006 (rådets slutsatser av den 14 mars 2002): ”... förbinder sig de av EU:s medlemsstater som ännu inte nått målet på 0,7 % att – som ett första betydelsefullt steg – enskilt öka sin ODA-volym ... inom respektive lands anslagstilldelning ... så att det kollektivt uppnås ett EU-genomsnitt på 0,39 % till 2006. Med

tanke på detta mål kommer alla EU-medlemsstater i vilket fall som helst att sträva efter att, inom ramen för respektive lands anslagstilldelning, nå minst 0,33 % ODA/BNI till 2006.”

2. INNOVATIVA FINANSIERINGSKÄLLOR

”Rådet kommer att fortsätta att överväga de mest lovande möjligheterna till innovativa finansieringskällor i samband med utveckling, med sikte på att öka de tillgängliga resurserna på ett hållbart och förutsägbart sätt. Det noterar att vissa medlemsstater avser att införa en solidaritetsavgift på flygbiljetter.”

3. SKULDER

”EU är fortfarande beslutet att i samarbete med internationella finansinstitut finna lösningar på ohållbara skuldbördor och har åtagit sig att fullt ut genomföra det utvidgade HIPC-initiativet. Det är avgörande att man enas om omfattningen och villkoren för ytterligare multilaterala skuldlättnader för att säkerställa en långsiktigt hållbar skuldnivå med en bedömning från fall till fall.

EU kommer att fortsätta och även att förstärka sina ansträngningar att återställa och behålla en hållbar skuldnivå, på grundval av en bedömning från fall till fall, vilken innefattar

a) en undersökning av möjligheterna till mekanismer för tillfälligt anstånd med skuldbetalning för utvecklingsländer som drabbats av exogena chocker,

b) särskilda åtgärder för tidigare konfliktländer med obetalda utlandsskulder, vilka på grund av detta ännu inte har uppfyllt kriterierna för HIPC-initiativet.”

4. BISTÅNDEEFFEKTIVITET

”EU kommer att fortsätta och även att förstärka sina ansträngningar att återställa och behålla en hållbar skuldnivå, på grundval av en bedömning från fall till fall, vilken innefattar

a) en undersökning av möjligheterna till mekanismer för tillfälligt anstånd med skuldbetalning för utvecklingsländer som drabbats av exogena chocker,

b) särskilda åtgärder för tidigare konfliktländer med obetalda utlandsskulder, vilka på grund av detta ännu inte har uppfyllt kriterierna för HIPC-initiativet.

Som en förberedelse inför högnivåforumet i Paris antog rådet den 22 november 2004 en övergripande EU-åtgärd i form av rapporten ”Påskyndande av samordning, harmonisering och anpassning”. EU kommer att säkerställa genomförandet av de konkreta rekommendationerna i denna rapport, inklusive en effektivare ram för utvecklingsbistånd på EU-nivå samt arbetsfördelning och komplementaritet på nationell nivå som ett led i den gemensamma fleråriga programplaneringen på grundval av partnerlandets strategier för fattigdomsminskning.

EU engagerar sig fullt ut för att i tid tillämpa och övervaka Parisdeklarationen om biståndseffektivitet och även fastställa kontrollerbara mål för 2010 och för de EU-specifika åtaganden som antogs vid forumet i Paris.”

5. MERA FÖRUTSÄGBARA OCH STABILA BISTÅNDSMEKANISMER

”I syfte att bättre kunna möta behovet av stabila resurser kommer EU att med tanke på de förväntade ökningarna av ODA-flöden utarbeta nya, mer förutsägbara och mindre flyktiga biståndsmekanismer. Dessa mekanismer skulle kunna bestå av att man tillhandahåller en miniminivå av budgetstöd som säkrats på medellång sikt och kopplats till de politiska resultaten i partnerländerna, särskilt avseende åtagandet att uppnå millennieutvecklingsmålen i de nationella strategierna för fattigdomsminskning.”

6. EXOGENA CHOCKER

”För att mildra följderna av exogena chocker på utvecklingsländernas ekonomier, bland annat sårbarhet när det gäller priser, kommer EU att stödja marknadsbaserade försäkringssystem och undersöka möjligheterna till tillfälligt upphävande av betalningar på lån från fall till fall. EU kommer dessutom att stärka och förbättra tillgången till befintliga finansieringsmekanismer, till exempel till dem som föreskrivs i Cotonouavtalet, för att ge ett kortfristigt skydd mot följderna av sådana chocker på ländernas inkomster.”

7. AVBINDNING AV BISTÅND

”... inrikta sig på att avbinda bistånd genom att på grundval av kommissionens förslag snarast möjligt anta en förordning om tillträde till EG:s externa bistånd; EU kommer att stödja den pågående debatten på internationell nivå om att ytterligare avbinda bistånd utanför de befintliga OECD/DAC-rekommendationerna...”

8. INTERNATIONELLA GEMENSAMMA NYTTIGHETER

”... på grundval av rapporten från arbetsgruppen för globala allmänna nyttigheter undersöka möjligheterna att senast 2006 upprätta en handlingsplan på EU-nivå om tillhandahållande av prioriterade internationella allmänna nyttigheter och enas om att undersöka olika sätt att finansiera internationella allmänna nyttigheter...”

9. REFORM AV DET INTERNATIONELLA FINANSIELLA SYSTEMET

9.1 Slutsatser av den 24 maj 2005: ”... främja en gemensam europeisk ståndpunkt om stärkta möjligheter för utvecklings- och övergångsländernas att göra sig hörda och ytterligare förbättra kvaliteten på den nuvarande EU-samordningen i de internationella finansinstituten.”

9.2 Slutsatser av den 14 mars 2002: ”Påverka reformen av det internationella finansieringssystemet genom att bekämpa oegentligheter i den ekonomiska globaliseringen, förstärka utvecklingsländernas röst i internationellt ekonomiskt beslutsfattande och fördjupa överensstämelsen mellan FN, internationella finansinstitut och Världshandelsorganisationen samtidigt som deras respektive roller respekteras.”

10. HANDEL OCH UTVECKLING

10.1 Slutsatser av den 24 maj 2005: ”... åtar sig EU att ytterligare förbättra och bättre samordna programmen för handelsrelaterat bistånd och – med tanke på de eventuella kostnader för integration av handeln som kan möta utvecklingsländerna – tillhandahålla ytterligare stöd för anpassning och integration av handeln i världsekonomin. EU är därför enigt om att de olika alternativen i meddelandet för förbättrat och utökad bistånd, inklusive en

internationell bestämmelse om anpassning och kapacitetsuppbyggnad av handeln, kommer att fortsätta att tillämpas inom EU och av det internationella samfundet.”

”EU kommer att fortsätta att ge stöd till utvecklingsländerna, så att de kan utnyttja möjligheterna till handel, i synnerhet genom att bistå dem med att integrera handeln i sina nationella utvecklingsstrategier och säkerställa nödvändiga inhemska reformer.”

10.2 Slutsatser av den 9 december 2005: Integrerad ram: ”Under förutsättning att förbättringen av den integrerade ramen kräver att de befintliga svagheterna åtgärdas fullt ut, beslutar EU att EU, inom tillgängliga budgetramar och tillsammans med övriga givare, kommer att tillhandahålla medel så att den förbättrade integrerade ramen kan få tillräcklig och förutsebar finansiering. En del medlemsstater kan i stället besluta att tillhandahålla stöd för samma ändamål via andra kanaler.”

Handelsrelaterat bistånd: ”Medlemsstaterna kommer inom sina åtaganden när det gäller framtida ökning av utvecklingsbiståndet att sträva efter att öka EU:s kollektiva utgifter för handelsrelaterat bistånd (med den definitionen) för att uppfylla de behov som prioriteras i partnerlandets strategier för fattigdomsminskning eller i dess utvecklingsplaner i syfte att uppnå en siffra på 1 miljard euro per år senast 2010, inklusive utgifter för den förstärkta integrerade ramen. Detta skulle innebära att bidraget från hela EU, inklusive gemenskapens bidrag, uppgår till 2 miljarder euro per år senast 2010.”